

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

Dzień dobry Państwu. Miło mi Państwa powitać w kolejnym podkaście żurnalisty.

Zanim zacznie się rozmowa, chciałbym Państwa w imieniu gospodarza poprosić o wystawienie oceny i obserwację podkastu.

Nie zajmie to Państwu więcej niż kilka sekund. Życzę dobrego odsłuchu.

Dzień dobry Państwu. Rozmowy żurnalisty są przeznaczone dla osób pełnoletnich ze względu na występującą w nich treść.

Pozdrawiam Danie Czerzewski Zbita Szybka.

Żurnalista. Rozmowy bez kompromisów.

Dzisiaj u mnie Don Góralsko. Dzień dobry. Dzień dobry.

Jak minęła ci jesień? Bo mówiłeś, że mnie wasz jesieniom epizody depresyjne, ale od momentu jak codziennie uprawiasz sport, jest trochę lepiej.

Tak. Zdrowym ciele, zdrowy duch.

Jesień minęła mi całkiem nieźle. Kiedyś barudziłem, że w ogóle wziostam fajna, lato super, a jesień jeszcze do października oddaję radę, a potem jest bardzo ciężko.

Jakoś z biegiem lat lepiej znoszę ten czas. Przerzucam się na jakieś inne aktywności troszeczkę.

Staram się polepszać trochę swoje parametry poprzez pracę. Ucieczka w pracę jest trochę.

Robienie różnych rzeczy i nie jest najgorzej.

Bo za tym co to są teraz? Bracie za jesienie i zimy. To jest troszkę, jak klimat tam się zmienił, więc jest tak brytyjsko ogólnie, jest taka pora roku ogólna.

No ale lato już raz zazwyczaj się wyodrębnie. Zdecydowanie jest lato i potem jest zdecydowanie chlapa.

Ale teraz jest fajnie. Np. jest luty. Idziemy już ku ciepłemu. Byłem tu, szedłem do ciebie, przetwiał przez park. Jest ożywienie wśród ptactwa.

Wrony tutaj widzę. Bardzo dominują w tym parku. W Poznaniu bardziej w tych parkach w centrum miasta są gawrony, kawki.

A tutaj wrony widzę. Kupują mi wywiórki. Wiosna za zakrętem jest.

Wywiórki tutaj są bez problemu. Nawet zimą sobie całkiem nieźle razem.

A długo uprawiasz regularnie sport?

Parę lat tak regularnie. Ja nie jestem jakimś sportowcem.

Ale twoja postura się dość mocno zmieniła w perspektywie lat.

Ja dużo czasu aktywnie w lesie, na łonie natury, na polach.

Chodzę sobie, jeżdżę na rowerze. Nordic walking uprawiam.

Pływam w jeziorze przez cały sezon. Od maja do października sobie pływam.

I bardzo to lubię. Lubię po prostu mieć śwież. Niebo schmur nad sobą i to jest fajne.

Bo jednocześnie ruszam się, robię coś dla ciała i dla ducha w tym samym momencie.

Kiedy regularnie zacząłeś ćwiczyć, to była jakaś taka potrzeba tego, że chciałeś coś zmienić?

Skąd wyszło nagle ten sport w twoim życiu?

Wiesz co, ja zawsze trochę sportu uprawiałem. Tylko co to były za sporty różnego rodzaju.

Jak moja żona była w pierwszej ciąży, lat temu już 15, po prostu miałem już 115 kg.

I zawiązywanie sznurowadła w korytarzu przed wyjściem z domu związało się ze spoceniem na przykład.

I stwierdziłem, że to już jest coś nie tak. Do tego byłem gdzieś na jakimś koncercie.

Ktoś coś brzydko pokazał. Ja stwierdziłem, że zeskoczę ze sceny, a mając 115 kg moje kostki nie były

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

do tego stworzone.

I okazało się, że zrobiłem sobie kuku, jakieś złożone złamanie kompresyjne koski, z czym się w sumie zmagam do dziś jakoś tam.

I się okazało zwyczajnie, że te stawy, te żyły, to wszystko nie jest złożone do dźwigania tego.

Było mi z tym źle i gdzieś tam latami, latami sobie schudłem i tyle.

A to nie była jakaś taka nagła zmiana, tylko po prostu tak krok po kroku.

Ja lubię radykalne, również takie posty, jakieś wiesz, nie? Lubię coś sobie tak.

Bo wcześniej chwaliłeś polskie radio w TVP Kultura, więc widzę, że radykalne rzeczy lubisz.

Dzisiaj jest środa popieńcowa, zaczynamy kolejny 40-dniowy post.

W ogóle te cykliczne posty, czy w prześcijaństwie, czy w ogóle kulturowo przyjęte w różnych obszarach świata.

Związane z kalendarzem, świąt, związane z rolnictwem po prostu.

Z dostępnością pokarmów i z jakimś uzasadnianiem sobie tego.

Są bardzo moim zdaniem racjonalnym pomysłem i staram się je stosować.

Tak że dzisiaj zaczynamy środa popieńcowa.

Nie przywiązujesz się zbyt do teorii, że człowiek przez całe życie jest tą samą słową.

Nawet wcześniej, przed tą samą rozmową rozmawialiśmy o pani Szyborskiej, że w jednym swoich wierszy spotyka samą siebie, kiedy była mała i okazuje się, że nie mają ze sobą praktycznie nic wspólnego.

Ty masz dużo wspólnego ze sobą z dzieciństwa?

Z dzieciństwa to pewnie sporo, ale wydaje mi się, że z tych późniejszych różnych etapów może mało.

Jest też taka teoria, że odtwarzamy jakieś relacje, sytuacje, różnego rodzaju układy z dzieciństwa.

Jest to taki okres, do którego wracamy przez całe życie.

Ale rzeczywiście wydaje mi się coraz bardziej, że ze sobą sprzed 10 czy 8 lat mam niewiele wspólnego.

A co masz wspólnego z dzieciństwa?

Powiedziałeś, że sporo, to pewnie są takie myśli, które przychodzą dzisiaj od razu do głowy.

Lubię nadal chlapać się w wodzie w strumieniu, to jest fajne.

Mam zdjęcia, mam taką serię, zdjęć gdzieś z wakacji, że się chlapię w strumieniu i nadal to lubię.

Ale życie jest takie fragmentaryczne, pamięć jest taka zawodna i do tego taka lubiąca fantazjować na swój własny temat.

Często też się łapiesz na tym, że wierzysz w swoje własne wymysły na swój temat.

Święcie wierzysz, szczerze w to wierzysz.

Bo jak jest jakaś Luka, to nasz mózg tam coś zaraz w jakiś freestyle uprawia.

No tak, już nie ma Luki.

Więc powiem ci tak, jako ojciec Tryki Dzieci, miałem to szczęście i mam nadal jeszcze, chociaż już moje dzieci też są troszkę starsze, uczestniczyć w dzieciństwie i przypominać sobie, jak fajne są podstawowe rzeczy typu oglądanie ślimaka na chodniku.

I to jest stała wartość w życiu.

I w tym sensie mam na pewno dużo wspólnego ze sobą, jak byłem małym.

Warto o tym pamiętać, hodować sobie dziecko.

Znam dużo ludzi w wieku podeszłym, którzy nadal mają w sobie dziecko

i są to osoby, z którymi bardzo fajnie nawiązuje się kontakt, relacje.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

I też wydaje mi się, że pozwala im to lepiej funkcjonować w późniejszym wieku.
Anna Nowakibisz mówiła o mnie w podkaście, że kiedy sama wychowywała swoje dziecko, jeszcze raz.
No właśnie, tak mamy chyba trochę.
No, coś w tym jest.
O swoim dzieciństwie mówisz tak naprawdę niewiele.
Już się nalegało bawić, wiesz.
Tak, tak, to są takie rzeczy, które nie pogudzają.
Nic się nie pionie, wiesz, że się bawisz teraz, bo jesteś tatą.
Teraz w ogóle to tacierzyństwo jest duża zmiana na plus, chyba taka społeczna, że to tacierzyństwo jest czymś takim powrzechnie akceptowalnym, nie?
Kiedyś ten tata z wózkami lat temu 20 nie był tak wczesnym widokiem, chyba jak jest teraz i to bardzo dobrze.
Wydaje mi się, że nawet dzisiaj jest to odbierane jako męskie, a wcześniej było jako niemęskie.
To jest zmiana na plus, no, bo jest to potrzebne każdemu, prawda?
Wracając do tego, że o swoim dzieciństwie mówisz niewiele, albo głównie w kontekście książek, że chociażby dzieciństwo kojarzy ci się z zapachem książek, że tata, gdy chciał coś ci sprezentować, zawsze wybierał książki.
Jeszcze nie potrafiłeś czytać, a już wiedziałeś, że to jest coś ważnego.
Tym samym jakie masz takie wspomnienia statną, które od razu przychodzą ci na myśl, kiedy myślisz o swoim dzieciństwie?
Wiesz co, nie mam za dużo tego typu wspomnień z różnych względów.
Wybacz, ale też nie otwieram się tak do końca za wszystkim.
Jak pewnie wiesz, mam spory obszar prywatności.
Jeżeli coś ze mnie wypływa poprzez twórczość, to się dzieje w jakiś sposób niepowolny.
Nie żebym się cenzurował, ale...
A druga rzecz jest też taka, że pamięć jest bardzo zawodna, szczególnie moja.
Ja tak naprawdę niewiele pamiętam.
Ale jeżeli szukamy czegoś, to tak, lubię pływać i pamiętam widok mojego ojca, który płynie delfinem.
Piękną płetą jest to, że czytasz...
I też lubię pływać delfinem.
I na pewno część nas zawsze chce naśladować trochę jakiś tam powidok swojego ojca.
I to jest dosyć takie mocne wspomnienie mojej o nim.
No bo wracałem do tego, że piękną płetą jest to, że czytasz książkę...
Przepraszam, już ci dam do końca.
Natomiast w moim życiu, jak w życiu wielu z nas różnie bywało, lepiej i gorzej.
Ale ja jestem z tego pokolenia, które się nie otwiera.
Wiesz, o co chodzi?
Teraz wiem, że jest psychoterapia poprzez uzewnętrznianie się.
Ja natomiast ze wszystkimi wadami tego rozwiązania...
Idę sam do Jaskini, żeby rozwiązać problem i wychodzę z rozwiązaniem lub bez niego.
I nie uzewnętrzniam się w ogóle w ten sposób.
Czy to jest wada czy zaletanie?

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

Wydaje mi się, że ludzie z mojego pokolenia tak troszeczkę mają.

A może zwyczajnie nie jest mi to potrzebne.

Ja myślę, że jak wchodzisz do Jaskini, to wracasz ze utworem albo z jakimś tekstem.

Może z jakimś przemyśleniem.

Że to może być tego rodzaju, że po prostu gdzieś tam na tej ścianie potrafisz wyrysować sobie niektóre rzeczy

i opowiedzieć ja w takiej historii, w jakiej ty chcesz sprzedać.

Muzyka jest sposobem naradzenie sobie z rzeczywistością, na opowiadanie sobie rzeczywistości.

Od wieków tak jest.

W ogóle twórczość to, co my tu teraz robimy, to też jest opowiadanie.

Musimy sobie rzeczywistość jest na tyle tajemnicza i skomplikowana.

I nie wiadomo, że musimy sobie ją cały czas opowiadać.

Cały czas musimy sobie jakieś mity wytwarzać i zajebnie się o nich zapewniać.

Bo inaczej byśmy po prostu nie ogarnęli tego wszystkiego.

Dziwna działalność, którą ja się zajmuję.

Melodeklamacja do bitu, wierszowana jakaś technika.

Jest też jednym z tych sposobów.

I zobacz, to jak ty dzisiaj czytasz książki swojej córce,

swojej córką tak naprawdę, one uważnie słuchają,

a mówisz, że twój syn gdzieś tam bryka w tle,

a za dwa dni przychodzi i mówi ci jakiś fragment z tego, co czytałeś.

To prawda.

To jest piękna retrospekcja też do niektórych wspomniania, na pewno, które masz w swojej głowie.

Tak i to jest cenna nauka na temat podzielności uwagi człowieka.

Bardzo dużych możliwości mózgu dziecka, które robi coś innego,

a naprawdę zapamiętuje rzeczy, które siedzi dookoła,

jakby miała więcej oczu niż tylko dwa.

Tak, jeżeli tutaj sobie tak rozmawiamy, oglądają nas ojcowie różni,

i matki, tak samo, to warto chyba dzieciom czytać,

bo jest to znakomity sposób wspólnego spędzania czasu

i zaszczepiania tej umiejętności i później czytania,

to wydaje mi się, że w nadchodzących czasach będzie ważne jednak,

bo to jest dosyć dziwna technologia przekazywania wiedzy.

Stworzyliśmy kody, język, można było za ostatnią fajną książkę,

ale czytałem w ogóle o historii zapisywania języków.

To są za książkę?

Polski Instytut Wydawniczy, taka z tych dwukolorowej serii,

nie pamiętam oczywiście tytułu, bo ja powinien robić takie erratyk

potem już do wywiadów w ogóle, nie, chodziło o to,

ale na szczęście mamy słuchaczy, którzy, wczoraj ktoś gadałem o filmie,

jakimś interstellar chciałem właśnie filmić

i natychmiast ktoś, jeszcze tam siedzieliśmy i natychmiast ktoś napisał,

chodzi o film interstellar, to jest fajne.

Więc chciałem tylko powiedzieć, że ta dziwna technologia zapisywania słów i potem dekodowania ich, zapacją tych znaków graficznych, my to robimy tak, zapacją liter, które tworzą słowa, słowa tworzą zdania, zdania tworzą opowieść, co nie jest takie oczywiste, Chińczycy mają zupełnie inny sposób jednak, nam się wydaje, że ten spismo to jest coś zupełnie innego, oni prawdopodobnie również myślą w inny sposób w związku z tym a żyjemy już teraz w czasach, kiedy bardziej mem zaczyna dominować w przekazie, który też niesie informacje, ale jednak jest to kultura coraz bardziej taka audiowizualna, w której żyjemy, wszyscy mają jakiś motion picture cały czas jest.

Nawet jak rozmawiasz z kimś, to głównie, a widziałeś to, a widziałeś to, gdzie to miałem iść, no wszystko tu mogłeś tylko zobaczyć, nie?

Więc, a jednak tego typu obracanie się w rzeczywistości premiuje właśnie podzielność uwagi, taką krotocwilność i przeskakiwanie po wszystkim, po łebkach,

a książka premiuje z kolei skupienie się na jednym rzeczy, w wyjściu jakby troszkę inną rzeczywistość, skupieniu się na wątku, i mi z moimi problemami jakiś z głową typu takimi trochę ADHD jest to potrzebne, nie? To znaczy często potrzebujemy tych rzeczy przeciwstawnych, nie?

Ja zawsze dużo czytałem, bo mi właśnie zawsze było się trudno skupić, to kiedyś się nie diagnozowało tego, tylko były po prostu trudne dzieci, które nie siedzą, nie słuchają, nie uważają, wiesz, chodzą i tak dalej, ja byłem takim dzieckiem, zawsze mi te książki były też potrzebne i były jakąś pewnie terapią dla mnie.

I w nadchodzących czasach ważne jest, żeby dzieci zaszczepiały już, bo czym nasiąknemy, prawda, zaszczepiały w sobie tą możliwość skupienia się, analizy, bo to jest, no nie wiem, może przyjdą jakieś inne lepsze, nie wiem, przez wech będziemy na przykład sobie przekazywać informacje, nie wiadomo, nie? To jest jakiś etap rozwoju jakiegoś gatunku homosapiens, nie?

Wydaje mi się, że warto czytać o to.

Nie, no, bo to bardzo fajnie, o tym mówię się, o to był wywiad na polityki, gdzie mówię, że czym jesteś starszy, tym znasz mniej odpowiedzi, bo w moim domyśle było tak, że potrafisz powiedzieć, że nie wiesz ze względu na to, że tego jeszcze nie wiemy, że to jest chyba największa sztuka w dorosłości.

Wiemy coś na ten moment, że wszędzie są znaki zapytania tak naprawdę i kroczyliśmy pomiędzy nimi.

Zobacz, jaka jest konstrukcja życia tego, jeżeli mówimy, że Chińczycy mogą zupełnie inaczej myśleć od nas, to znaczy, że tak naprawdę można pomyśleć, że mózg można inaczej skonstruować.

W sensie mamy narzędzi, ale możemy używać innych narzędzi i możemy po prostu przez to wygenerować coś zupełnie innego.

Że po prostu punkt z 0 dzisiaj nie istnieje, ale kiedy byśmy zrobili eksperyment na żywym człowieku, który się rodzi, moglibyśmy zobaczyć, że tak naprawdę wszystko, co my dzisiaj wiemy,

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

to nie wiemy nic przez to, że eksperymentowalibyśmy na kimś od 0.
Ale nie wiemy też wiele o tym, dlaczego nie wiemy,
ale nie wiemy też, że wiemy pewne rzeczy, bo pewne rzeczy wiemy.
Zobacz, stary, rodzisz się i potrafisz ssać.
Nikt się nie uczy z ssania, potrafisz ssać, skądś tą wiedzę musisz mieć.
Musisz wysać mleko ze swojej matki, żeby przeżyć i potrafisz to robić.
Potem tworzysz pierwsze słowo mama, które jest zasysaniem próżni.
To jest ssanie piersi, mama oznacza ssanie.
Zasysasz pokarm, świat do siebie.
Zazwyczaj drugie słowo, jakie tworzysz, to tata już się wyodrębniasz,
bo te już z ciebie coś wypływa, jeszcze czegoś pozbywasz.
Już się wtedy wyodrębniasz.
Już na tym etapie my coś tam wiemy, te słowa skądś się wzięły.
Mamy też jakąś wiedzę, nie wiem, to się mówi, że geny,
ale też są rzeczy, o których nie wiem, jakieś duchowe, wspólne dla nas wszystkich rzeczy.
Jesteśmy połączeni w dziwny sposób, niewytłumaczalny.
Jak tym wszystkim odpowiedzieć na pytanie,
dlaczego moja córka drugie słowo zamiast tata powiedziała koko?
Wiesz co chodzi?
Czajniepokojące, patrząc na twoją przemianę.
Szyliśmy w parku i zapłacił jakaś ptaszka, nie?
Ja liczyłem, byłem wtedy świeżą pieczanym tatą i mama już się pojawiała
i teraz będzie na pewno tata, nie?
Ale ptaszek usiadł i nagle słyszę koko.
I dlaczego?
Wiesz, to mnie bardzo zastanawiało, dlaczego koko?
Wiesz, skąd się to są takie proste, dwie sylaby powtórzone, mama, tata,
tam, tam, wiesz, nie?
Takie rzeczy.
Taka lingwistyka początkowa, no.
No dobrze, jak jeszcze przechodzimy do lingwistyki początkowej,
to są takie książki, które ty czytałeś w dzieciństwie i na przykład twoja córka,
która już jest jednak nastolatką, czyta też?
Albo czytała?
W dzieciństwie, no to, wiesz, bycie nastolatkiem,
to już takie późne dzieciństwo jest, ale w dzieciństwie,
w dzieciństwie to czytałem oczywiście Kubusia Puchatka, nie?
Kubusia Puchatka i Hatke Puchatka.
I te same egzemplarze, które sobie zachowałem, czytałem dzieciom
i potem dzieci czytałeś same, uważam, że to jest taka...
It's a bible, bro.
Bardzo... muminki oczywiście.
Muminki to w ogóle dla dorosłych książka, ja jestem takie dziwne gównno.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

Ja bardzo lubię muminki, jestem fanem w ogóle całego tego uniwersum muminkowego. Jestem również fanem Kubusia Puchatka i tych wszystkich postaci tam, bo to jest bardzo, nie wiem, natchnieni bili autorzy, autor i autorka tych książek, bo one są, to jest takie uniwersum psychologiczne, dlatego one tak się sprawdzają, bo wszystkie te postaci, Kubuś Puchatek, prosiaczek, wiesz, szkła pouchy, wszystkich ich nosisz w sobie, nie? W różnych humorach, w różnych nastrojach. Więc na pewno te dwie książki... Taką czytałem książkę dziwną, niepopularną, misiołek też była, na przykład. Pamiętam, że dzieciństwa też się gdzieś tam przemyciłem dzieciom, ale już tak nie chwyciło. No i wiersze brzechwy, na przykład, nie, takie wszystkie te podstawowe, wiesz, na przykład ciaptak. Siedzi ciaptak na dachu i wszystkim napędza strachu. Wiesz, o ciaptaku jest... Przekozacki, więc takie, wiesz, bardzo, bardzo podstawowe rzeczy. Moja córka, najstarsza, na przykład teraz czyta Wiedźmina, czy na rentum Sapkowskiego, zajarala się z Sapkowskim. To wciąż działa, ja byłem wielkim fanem, jak tam wychodził nowe Sapkowski, ale to już były czasy, ja byłem już liceum, chyba. A czy też Lema czytaś? To Lema, o Jezus Lema, to ja jadłem, stary, wiesz, co dziś. I dziewczyny jakoś nie, nie załapały tego Lema, oprócz tam, wiesz, lektury, bajki, robotów, czy coś tam, jakaś była, a Ben z kolei hapnął pilota Pirx, astronautów i tak dalej, niezwyknięty. Też fajny komiks, wyszedł niezwyknięty w ogóle. Mamy takie wydanie, bardzo ciekawy polski rysownik, niezwykniętego Lema, przerodził na komiks, super to wyszło, ale Lema tak, Benjamin bardzo lubi Lema, jako chłopiec, może to jest bardziej chłopie. Jest taki pisarz, na przykład Jerzy Pertek, to jest marynistyka, co jest w ogóle jakieś wymarła, stary gałąź literatury marynistyka, nie? Jerzy Pertek był pisarzem marynistom, który świetnie opisał, ja się tym bardzo pasjonowałem, jak byłem małym chłopakiem, wojnę na morzu, drugą wojnę światową, cały teatr działań wojennych, Bałtyk, Atlantyk, Pacyfik, wiesz, wszystkie te rzeczy. I morze w ogniu, druga mała flota pod obcymi banderami, to były też takie historie polskich załóg, takie troszkę zapomniane często, które służyły, jak wiadomo, część naszych niszczycieli, czy tam konstruktor pedowców służyła w armii, w innych armiach, oni uciekli jakby przed zagarnięciem naszej floty przez Niemców, ale też część załóg służyła w konwojach, na pokładach różnych statków pod różnymi banderami, w konwojach cywilnych te statki były dozbrajane i stawały się częścią również marynarki.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

Dzięki nim, to są piękne karty historii naszej polskiej, dzięki nim, wiesz, te konwoje mogły iść z Ameryki do Murmańska, dzięki któremu w ogóle wojna druga została wygrana.

Mówię o tym, jeżeli partek chciał być marynarzem, z jakichś względów nie mógł i został pisarzem marynistą i świetnie mnie zaraził historią polskiego oręża, że tak powiem, na wodzie i beniami też to chwycił, polowanie na bismarka, bitwa, ujścia, riodela, plata i te wszystkie rzeczy, jest to fascynujące.

Teraz rozumiem, jak mówisz.

Pływające kupy żelastwa jakoś fascynują chłopaków.

Teraz rozumiem, jak mówisz, że interesowałeś się historią, ale nie tą, którą uczono na lekcjach.

Ja miałem problem ze szkołą w ogóle,

byłem kiepskim uczniem i tak dalej,

ale też umówmy się, że szkoła była inna,

ja też nie byłem łatwy i jakoś to nie było nam po drodze razem.

Ale byłeś auksajderem w szkole?

Byłem chyba za bardzo insajderem.

Chęć popisywania się małpia do tego problemu,

ze skupieniem się z nauką, do tego jakaś w ogóle buntnie zgoda,

walka z wiatrakami, smokami, z samym sobą,

walka w domu, walka na podwórku, walka w szkole,

to były zupełnie inne czasy.

Nie, lata 80, 1980 rocznik.

Świat wtedy chuchał, buczał, niby był szary,

ale tak naprawdę teraz się idealizuje,

zazwyczaj dla pieniędzy rzeczywistość lat 80, 90,

ale to były trudne lata.

To były lata wielkiej biedy, szarości, przemian,

to były lata też ciągłego wkraczania w nieznanne,

wielkich rozczarowań, wielu rzeszcących,

społecznych i przemocy i tak dalej, i tak dalej.

Więc w tym wszystkim stwarzałem sobie rzeczywistość,

może jakoś ta alternatywną,

i żeglowałem po morzach z Jerzym Pertkiem.

Dodatkowe szczęście.

Ale pytasz mnie o literaturę, więc tak to są rzeczy,

pierwsze, które im przychodzą do głowy, jeśli chodzi o

właśnie te rzeczy, które się powtarzają i u moich dzieci,

a tego Pertka teraz właśnie wróciłem do niego,

kupiłem gdzieś na Allegro, z jakiejś psie pieniądze,

pełną dyskografią, że tak powiem,

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

uzupełniłem luki, bo coś tam z dzieciństwa mi przetrwała, jakaś jedna książka.

I akurat był...

Znadkląłem się na wystawę taką małą, wiesz, kilka takich plansz, życiorys z Jerzego Pertka, okazało się, że to w ogóle pisać z Poznania i...

I ciekawe to wszystko, no.

Dodatkowo jeszcze chciałeś być jak Jordan.

Wiem, że dzisiaj masz po prostu te prawy nadgarstek, ale wtedy byłeś dobry?

Tak, dobrze grałem w kosza.

To też był taki istotny element z twojego życia, no, bo jednak o książkach opowiadasz z takim dużym natchnieniem i widać, że po prostu to żyje w tobie nadal.

Tak.

Był taki okres w życiu, że po prostu cały czas spędzałem na boisko do koszykówki, no.

I wtedy nie czytałeś książek.

Byłoby to trudne.

Chociaż teraz jest taki nowy program w ogóle, rozwijania umiejętności, na przykład Marińs to stosują.

To jest bardzo dobrze robić, żeby robić jednocześnie aktywność fizyczną, jakąś, nie wiem, na jakieś bieżni, czy jakieś obciążenia robić i rozwiązywać łamigłówki różne, ćwiczyć mózg, uczyć się języka itd.

Więc gdybym grał i czytał, byłoby to...

Teraz już to można robić, bo są na przykład audiobooki, nie?

Pewnie możesz sobie grać i nie próbowałem nigdy, ale może to jest jakiś kierunek.

Ale wiesz, myśli uciekają, bo wtedy musisz zastanowić się nad tym równocześnie, powiedzmy, gdzie podać, co zrobić, jak wrzucić,

jak się w głowie i teraz pytanie, czy żeby być lepszym, no właśnie, możesz odepchnąć to, co leci w wysłuchawkach, a po prostu robić to, co musisz do zrobić.

Ja z moim absolutnym brakiem podzielności,

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

uwagi pewnie nie dałbym rady.
Natomiast, no, uprawiając sport, jakikolwiek,
piękne jest w tym to,
że właśnie jesteś tylko tym,
trochę mówimy, że się wyłączasz wtedy,
że jest to jakiś rodzaj medytacji po prostu,
że dzięki temu,
że spędzasz ten czas
naprawdę ze swoim ciałem itd.,
tu i teraz,
potrafisz się w ten sposób
zregenerować, wyciszyć itd.,
to jest piękne w każdej aktywności
fizycznej, prawda?
Jeżeli jesteś takim gościem,
który dość głęboko nurkuje,
to czytałeś o kontakcie z ciałem?
O kontakcie z ciałem,
to znaczy, że głowa po prostu ma,
że ciało jest tak samo myślące,
jak mózg.
Jest wiele teorii na ten temat.
Teraz jest bardzo taka modna, popularna
ta teoria drugiego mózgu
i tych wszystkich organizmów,
które nas zasiedlają w wielitach,
które bardzo nam i powodują również,
mają wpływ na nasze emocje,
na nasze umory.
Ta wiedza się bardzo rozwija,
jest dynamiczna, też taki był okres
rozwoju wiedzy o
powięziach w ciele,
taki zaniedbany element,
oprócz tego się uczymy, że jest
układ tam
mięśniowy, układ kostny,
do tego są chrzęści, to to wszystko
jeszcze na powięziach cała.
Teopatia z tego wyszła, nowe sposoby,
jakieś tam rehabilitacji itd.
Gdzieś tam się zmagawszy
ze swoimi niedomaganiem

właśnie
motoryki,
się tym zacząłem interesować
i teraz
nowym takim kierunkiem rozwoju
bardzo są te organizmy
zasiedlające, bo tam zobacz,
ja się uczyłem w szkole jeszcze,
że robię am-am
i trawię
i to w zasadzie koniec tematu.
A to jest na tyle skomplikowana rzecz
na etapie gryzienia już,
jak ważne jest żeby jeść, jedząc
skupić się na tym, że tylko jesz,
nie robić nic tam innego,
nie babcia mówiła, nie czytaj
przy jedzeniu i miała rację, bo teraz jesz,
nie, tylko jesz.
Można, nie wiem, rozmawiać,
spędzać czas wspólnie przy stole,
dla mnie to jest bardzo ważne
więc dnia, kiedy
jemy wspólny posiłek,
bo kiedyś nam pewnie tylko to zostanie,
ale
kiedy już dostarczasz
jakieś tam enzymy poprzez ślinę, jak odpowiednio
długogryziesz, formujesz kęst,
to przelatuje przez ten
twój przełyk do żołądka,
w którym nosisz w sobie kwas
w ogóle, co jest już dosyć karkołomnym
zadaniem ewolucyjnie, wyprodukować coś,
co nosisz sobie woreczek z kwasem,
żeby wstępnie pozabijać
to, co złe, potem
to przepuszczasz odźwiernikiem do
dwunastnicy po kawałku, gdzie
już masz środowisko bardziej zasadowe
na odkrętkę, kawałek dalej
tylko, potem przechodzi to
przez długi układ jelit,

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

które są zamieszkiwane przez
różne drobne ustroje,
często
ze sobą konkurujące, ale zasiedlające
inne zakręty w ogóle tego wszystkiego,
możesz to wszystko niestety zabić łatwo
jednym antybiotykiem
i to może oznaczać dla Ciebie
długi powrót
do zdrowia, na przykład
zasysasz to już z pierwszym
haustem mleka
już tam zasiedlenie następuje
pierwsze, dzieci mają takie
biegunki silne na początku,
bo tam się dopiero zasiedlają
przedtem to wiesz, nie było
nieużywane, tak powiem nie, i to jest
dopiero zasiedlane, i to jest
bardzo ciekawa wiedza,
także ciało w ogóle
niesamowitego, nie?
Może jesteśmy robotami
nawet sami o tym, nie wiemy,
ale jeszcze był trochę
zaczęliśmy tą rozmowę od taty,
że Twoja mama była plastyczką,
zaszczepiła Ci fascynacje obrazami,
no bo nawet jak wspomniesz, ten pierwszy wyjazd,
kiedy miałeś tam 17, 18 lat, no moment,
wtedy też był taki okres, chyba, który zaczynałeś
okres buntu i to dość wyraźne
i mówisz, że Twoja mama
Cię tym wyjazdem uwrażliwiła,
a sama ona była wyrażliwym człowiekiem?
Bardzo, moja mama była bardzo
wrażliwym człowiekiem,
bardzo pięknym człowiekiem była moja mama
i mimo
tego, że byłem,
wiesz, jakimś nastolatkiem, gburem,
miała jeszcze w sobie na tyle
siły, bo ja byłem późnym, trzecim

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

dzieckiem, miała jeszcze w sobie na tyle
siły, żeby mnie tam
dźgnąć i w tą stronę popchnąć,
mimo że niby mnie to wszystko nie obchodziło.
Dlatego tak ważne jest,
żeby jednak
nie zniechęcać się jako rodzic,
bo to też się nie ma, to już też mam
nastoletnie dzieci powoli, to czasem
na pozór jest orka na ugorze
i sycyfowa praca
i niby to nikogo nie obchodzi, ale jednak to jest ważne,
żeby to robić i żeby jak najwięcej tych rzeczy
zaszczepiać
poszerzać perspektywy.
Moja mama
była
pracownicą kobietą
która musiała
walczyć w tamtych czasach
o chleb po prostu, bo to też
po pierwsze kobiety nie miały łatwo,
po drugie twórca miał bardzo trudno
w ogóle
projektowała
jakieś formy przemysłowe, lampy, takie
rzeczy, nic z tego tak naprawdę
później nie mając, bo to były
zupełnie inne czasy.
Zawsze coś rysowała,
zawsze coś malowała, zawsze sobie
gdzieś coś tam tworzyła, nigdy tak teraz
to rozumiem dopiero, nigdy tak naprawdę nie miała
czasu na to,
jak wielu z nas
nie mamy czasu na to, co tak naprawdę nas jala
nas na swoją twórczość, bo to nikogo
nie obchodzi, bo to jest tylko nasze,
bo trzeba biec, zarabiać
na chleb i pędzić.
Ale tak,
zawsze ten zapach, farb
gumek, wiesz,

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

jakichś takich utensyliów plastycznych
mam do dzisiaj w głowie
w ogóle dzieci sowieckich
zapachów trochę.

Tak, że tak.

I też, no, uwrażliwiła mnie jakoś zabierając
mnie, to tak już o tym mówiłem wielokrotnie
jeden z pierwszych wyjazdów za granicę,
bo potem po czasach przełomu po 89
moja mama po prostu zakasała
rękawy i
zdobywała chleb, nie?

W pocie czoła, jakoś potrafiła się
odnajdywać rzeczywistości, komputer
zaraz się interesowała tym, że trzeba
tego nauczyć, tak dalej, tak dalej,
co nie jest takie oczywiste już w pewnym wieku
i zabrała mnie
jeden z pierwszych wyjazdów
zabrała mnie, przeciągnęła mnie
po łówrze.

Dla mnie to jakieś traumatyczne było zupełnie,
ale właśnie dzięki temu dzisiaj
może jestem

o oczko do przodu, nie?

Ja w odwecie ją zabrałem do muzeum
historii naturalnej.

Musiała z kamieniałości podziwiać, a monity
godzinami.

A musiała wylać dużo łez, kiedy dorastałeś?

Tak, zdarzało się oczywiście.

Nie byłem łatwym przypadkiem.

I czasy były tak, jak mówię, trudne.

Tak.

No ale wiesz, że dorastałeś, tak na początku, powiedzmy,
XXI wieku, tak.

Ta dorosłaś, to była końcówka,
pełnoletność końcówka lat 90.

Tak, a po poza tym wybrałem jakiś
kilot w życiu, wiesz,
stawiając na jedną kartę,
jak się okazuje, wiele rzeczy.
Gdzieś miałem taki swój lot,

który nikt nie wierzył, bo takiego czegoś
nikt nie widział.
Jesteś pierwszym pokoleniem
maściaków powców.
To nie było nie wiadomo, co to było, ja rozumiem
lęki, moim mamem.
Bo nie wiadomo, co ten chłopak
odpierdala, tak naprawdę.
No bo nie było czegoś takiego,
jak cała ta rzeczywistość, którą
dzisiaj można przeobserwować.
Koncerty, jakieś środowisko,
jakieś zwyczajnie, no,
rzecz mówiąc pieniąd, z których się
z tym kryje wszystkim, tego
i rapowanie,
i obracanie się w dziwnych
towarzystwach wiecznie, niekoniecznie
jakichś takich...
Moja mama nie tak sobie chyba wyobrażała,
no, jak każda matka chciała
dla mnie jak najlepiej, i to
wzbudzało w niej na pewno jakiś lęk,
ale też
otwarta była i potrafiła akceptować
różne rzeczy później.
Wybrałem, nic dla mnie nie wybierała.
O, tak ci powiem.
A kiedy pierwszy raz usłyszałeś od rodziców,
to mi się zdumni.
Badało, że to nie musi być...
Mamusia mi to mówiła często okroć z błahych powodów.
Okej.
Z błahych powodów, więc to jest ważne właśnie.
Właśnie, to jest bardzo istotne, żeby...
Ja miałem taki koleżeński, fajny już później kontakt
z moją mamą, jak już wiesz,
też troszeczkę wyszedłem na ludzi,
że tak powiem,
co długo trwało u mnie bardzo
i wcale nie jest takie oczywiste,
że tutaj sobie siedzę,
to miałem to z nią koleżeński,

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

zawsze to czułem jakoś, nie?
Chociaż też, no...
Tak jak mówię, wiesz, pokolenie moje,
pokolenie mojego ojca,
ojca, mojego ojca,
to nie są takie relacje
podręcznikowe, wszystko
i powiedzieć komuś, że się z jego
dumnym w tamtych czasach
nie przechodziło łatwo nikomu przez usta
i trzeba brać
pod uwagę ten kontekst historyczny,
jeżeli chcesz sobie z tym poradzić
i robić sobie samemu kuku
i nie przenosić tego kuku na następne pokolenia,
chyba jakaś
ewolucja jest jednak w wychowaniu dzieci
i w relacjach takich
rodzinnych, mam nadzieję, że tak jest.
No jest, jest, nawet jak był
u mnie oliwieriania, jak ja lubię
po ten przykład
cytować dość regularnie, on mówił o tym,
że kiedyś nie mówiło się, kocham Cię,
ale dawało się jeść, dawało się
ciepłą kurkę na zime, że to były takie
komunikaty, że przecież dbamy o Ciebie
to tym samym były te słowa.
Też masz dwóch starszych braci, dużo starszych
już sam wspomniałeś
Konstantego i Michała, którzy są od Ciebie
starsi od 10-12 lat.
Przez to, że oni byli
tyle starsi, to Ty byłeś trochę wychowany
jak jedynak?
Może nie jak jedynak,
ale miałem tych dwóch braci
takich
troszkę już dla mnie dorosłych,
takich, ci moich bracia
byli po prostu
znacznie ode mnie starsi.
Miałem z nimi

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

dobrze relacje,
ale nie były to takie relacje
dziecięce.
No ciężko, żeby były.
Fajnie było
mieć zawsze dwóch starszych braci
na podwórku.
Jednak każdy miał to z tyłu
głowy, bo to...
Protekcja? Tak.
Także to się mogło przydawać
gdzieś.
Natomiast
bardziej chyba przesunięci byli w tym
spektrum takich mężczyzn w stadzie,
nie? Po prostu, u mnie.
Którzy gdzieś też na pewno
zaszczepili mi różne rzeczy
w podświadomy sposób
drogi. To były też lata
powiedzmy,
osiemdziesiąte.
Moi bracia byli bardzo zaangażowani
w walkę z komuną
młodszy Konstanty
z KOS, Szkolna Koła
Oporu Społecznego.
Michał Starszy, natomiast
NZZ, Niezależne Zrzeszenie Studentów.
No i wiesz,
i demonstracje jakieś akcje ulotkowe,
pałowania,
rewizje w domu, ubecka przychodząca,
wiesz, jakieś takie zadymy
różnego rodzaju. Dla mnie to był taki
oni posiniaczeni,
ale jacyś tacy z błyszczącymi oczami,
bo to też przygoda była jakaś.
Straumatyzowało ich to na pewno też.
To już musieli sami poopowiadać, ale
ale było to też,
dla mnie to było taki rodzaj
takiej

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

męskiej przygody, dumy, tego, co oni robią,
że robią dobrze, że
tak, że to było jakieś takie wszczepianie
takiego role model. Aby
dla ciebie trochę takim drogo wskazał,
jak dla młodego chłopaka? W tym sensie,
w którym powiedziałem, chyba tak.
Włyniań Starszy brat, na przykład
Michał, on
zawsze wydawał mi się osobą
mądrą.
Dalej tak myślisz? Nadal tak uważam,
bo jest takim umysłem bardziej ścisłym
poukładanym,
konstanty bardziej szalonym.
Natomiast
ten pakiet braci był
takim bardzo ważnym elementem
rzeczywistości porządkującej. Ci bracia
gdzieś potem poznikali, to też wszystko, co ta
rodzina się rozpadła.
Ale
ten pierwszy
wszczep był bardzo ważny.
Jak jesteśmy przy rodzinie, to
jeszcze tylko mogę powiedzieć, że
bardzo ważną postacią w moim wychowaniu
była
moja babcia, mama
mojej mamy.
Dużą robotę wychowawczą w ogóle
to było to
dwa pokolenia cyknięcie.
Babcia mnie bardzo ustawiła w życiu.
A rozpieszczała?
Nie, była
babcia to był po prostu bud dochodzący.
I naprawdę
bardzo mi się to przydało w życiu późniejszym
i
i mimo że
nie ma już jej długo między nami, to
jest to dla mnie wciąż

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

odczuwam ten wpływ.
A to była taka osoba, która kibicowała
tobie mimo wszystko
tego, że robiłeś tą muzykę
i powiedzmy, że wydawało się dziwne w domu?
Moja babcia miała się w życiu różnych
zajęć. Historia mojej rodziny
jest jakaś w ogóle tajemnicza, zagmatwana.
Odkrywam różne rzeczy teraz takie
w ogóle, że wania mała
kiedyś do tego wszystkiego dojdą, ale
robiła
i mała się różnych zajęć w życiu
była taka obrotna, dzielna jakość
bardzo związana z małą mamą też, bo to wiesz
jeszcze okupacja i to wszystko
i
cała ta szalona historia przewalająca się
nad głowami ludzkimi
i moja babcia
po prostu wiesz, to była taka
pragmatyczna, filozoficznie
prosta, karmiła mnie
spędzała ze mną dużo czasu, wiesz
odbierała, ona w zasadzie
rodziców gdzieś tam ciągle nie było tak naprawdę
i ja spędzałem czas z babcią,
więc wypełniała
mi bardzo to moje dzieciństwo
i jak już potem
byłem starszy
chciałem sobie kupić zegarek
już był, wiesz, rap, trochę tego
i znalazłem jakiś zegarek
Taimeksa, gdzieś tam
na wildzie, ukągłość
i kosztował chyba
200 złotych
a ja po zrobieniu
60 kiepskich interesów miałem
60 złotych
i pamiętam i to był dla mnie taki
szok, bo nie było takie kultury

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

jakieś dawania prezentów czy w ogóle kieszonkowego, to to w ogóle dla mnie istniało coś takiego, to były inne czasy zupełnie i pamiętam nagle babcia przychodzi i mi dokłada do tego zegarka, w ogóle tak bez słowa i mówi idź, kup sobie i do dzisiaj mam w szufladzie te zegarek porypany, niedziałający porysowany cały naprawia sobie go kiedyś przypomina mi to po prostu takie, no to to było fajne, babcia wielką fanką ojca chrzestnego było wielką fanką, ona miała dzwonek piszka na wildzie i miała dzwonek z melodią z ojca chrzestnego i wtedy w ogóle dzwonek z melodią to był hit wiesz, to były czasy takich hitów kurczę, jak się dowiedział, że babcia z ojca chrzestnym to po prostu tam jeździłem do nic, dzwonić, nie? także te skojarzenia, wiesz, ten dzwonek za dzwonkiem zaraz piec węglowy, to noszenie w dęgle ciągle wspólny zardzewiały kibel na półpiętrze dla wszystkich mieszkańców rzecz normalna, niegdyś dziś już coraz rzadsza, chwała Bogu także świat mojej babci wciąż we mnie jakoś tam bije to i oby bił zawsze, bo jak o niej mówisz to bardzo szeroko się uśmiechasz, a dlaczego chciałeś zostać dziennikarzem? Dlaczego dziennikarze ci imponowali? dlaczego?

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

bo mi się wydawało, że
ci faceci gdzieś tam jeżdżący
reporterzy, wojen, jakiś taki
czułem w tym smak
jakiejś takiej, wiesz, przygody
niebywały
kąkwisty świata gdzieś tam
na razach narażania się
na różne niebezpieczeństwa, w imię
idei, jakiś taki, wiesz, tam
młodzieńczej ideały
to jest na pewno jeden powód
drugi to te krawaty
takie szerokie, mi się podobało zawsze
trzeci powód to, że nie za bardzo wiedziałem
co ze sobą zrobić
a
wybór studiów po liceum
ja chodziłem w ogóle do liceum
21. liceum
w Poznaniu
nie wiem, może teraz to jest porządna szkoła
być może taki jest, jak ja chodziłem
to była budowlanka
bo to w ogóle było tak, jak ja skończyłem
podstawówkę, my żyjemy w kraju
ciągle zmieniających się, tu jest woda
ciągle zmieniających się przepisów
to nawet teraz, jak mamy
demokrację
pfff
prawda, pisówską jakaś czasu, ale
jeszcze wciąż mamy demokrację
to te przepisy się ciągle, nic nie jest pewne
tutaj nic nie jest pewne, mamy porteberety
holender to sobie idzie, wiesz
spaceruje i gwizze
bo u niego wszystko wiadomo
tata kupił ten dom 650 lat temu
tutaj mieszkał pra pra pra pra pra pra
kogoś tam, sąsiada
trzy domy dalej, to wszystko tam wiadomo
u nas nic nie wiadomo, zmierzam do tego, że

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

jak ja skończyłem ósmą klasy szkoły podstawowej
to wyjechałem oczywiście do zakopanego
a się okazało, że
kto pierwszy ten lepszy do liceum
bo się właśnie coś zmieniło
ja wróciłem sobie zbyt czasu
i nigdzie nie ma żadnych
miejsz w niczym, nie
i dostałem przydział
do jakiejś miejscowości w Wielkopolsce
jak ja to usłyszałem
to stwierdziłem, że
pierdolę ja nie idę do liceum, nie
no ja mam jeździć pociągiem do jakiejś wsi
że to jest paranoja, nie
gdzieś tam ktoś kogoś znał
to oczywiście wszystko trzeba
zacząć po układzie, ktoś, kogoś
gdzieś, jakieś dwa tygodnie nerwowy
i dostałem jakieś wyszarpane miejsce
w jakiejś obskurnej budowlance
w centrum miasta, nie
poszedłem tam
fala jeszcze w ogóle wiesz
jakieś walki z kini
a ja raper w ogóle wiesz
wyszczalony ptak niebieski
no i co
no, walka o swoje była, nie
cały czas, nie mogłeś
odsłonić się w ogóle
czegoś musiałem bić z kimś
no było tu takie, kurde, jak z jakiegoś
filmu, nie, dla mnie
Eminem
patrzę na to z perspektywy czasu, że
takie doświadczenia są wzmacniające
i dobre dla młodego chłopaka
bo gdzieś tam
walka o swoje zawsze
pozostawia
pozytywne również ślady
ale liceum nr 21

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

a czekam o co ty mnie pytałeś, bo ja tutaj
dlaczego chciałem zostać dziennikarzem
to z tego wyszliśmy
i w tym liceum
nie bardzo mi się
to składało w jakieś przyjemne
spędzanie czasu
i edukacje i tak dalej
więc mnie głównie tam nie było
a jak już byłem, no to miałem kiepskie oceny
kiepsko się uczyłem
to była taka walka trochę z systemem
ja, fan historii naprawdę
ja byłem pasjonatem historii Polski
kon raz piaseckie z po historii
tak?
i pasjonatem stosunków międzynarodowych
wszystko mnie to zawsze bardzo jarało
a miałem tam już namierny let
wychodziłem z historii, nie?
tak samo z fizyki, co było dla mnie rujnujące
pamiętam pierwsza klasa
bo ja fizyka teraz będzie w liceum
to jest wiesz, tam jest sala
w ogóle jest pani, wszystko ten
poszedłem coś tam
akurat się jarałem
rozszerzającym się wszechświatem
i czy on się zacznie kurczyć znowu
to było wtedy takie dla mnie bardzo ważne
i chciałem w ogóle się podzielić
na początku takie wydawało mi się, że w liceum
można pracować, można wiesz
że to teraz już będzie fajnie, nie?
po tej podstawówce
gdzie głównie była walka, kurwa wiesz
wiecznie naganne
jakieś groźby, zmiany, klasy
szkoły itd. to mi się wydawało, że teraz w liceum
będzie fajnie i do tej pani
od fizyki, że tu tak nawet zrobiłem
już nie planszę, że tu o tym po opowiadać
i co pani na to w ogóle

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

aha, na mnie patrzy
górnym
kto ma na to czas
i wiesz i taka woń wody mnie uderza
od razu, nie? bo pani popijała
było walone
też może miała swoje powody ku temu
także dosyć szybko się okazało
że jednak wracam do ławki
defenderów
do ostatniej i w niej też tak bywa
dużo chodziłem na wagary i spędzałem bardziej
czas
w ruinach starego browaru
teraz to jest zajebiste centrum handlowe
to były naprawdę ruiny browaru
ja bardzo dobrze te ruiny znałem
spędzałem w nich dużo czasu
ale też właśnie tam albo jakiś kumpel ze mną poszedł
albo spotykałem tam kogoś z miasta
albo czytałem tak spędzałem czas
i też
się edukowałem na swój sposób
i do nielosu chodziłem na wagary i czytałem książki
no proszę, a dlaczego politologię?
no i właśnie do tego zmierzam
i potem
po tym doświadczeniu
w sumie takiego zupełnie
byłam systemem nauki
jakoś się tam uczyłem
na swoją własną rękę różnych rzeczy
wiele rzeczy mnie zawsze fascynowało
i przeskakiwałem z tych fascynacji ciągle
na jakieś inne
i wydawało mi się, że dziennikarstwo to będzie
psychologia, filozofia albo dziennikarstwo
bo to jest takie ogólne, a ja nie wiem co ja chcę w życiu robić
nigdy tego nie wiedziałem
w ogóle co to znaczy
ludzie mieli plan, że ja będę mieć tu
będę chodzić, będę prawnikiem, będę lekarzem
będę mieć firmę

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

co ja chcę za sobą począć
wiedziałem, że coś trzeba
ale ogólnie to bardziej lubiłem siedzieć
na walkonie, pić herbatę
i tak wujek samo zło kiedyś powiedział
i wgadałem, że on lubi
sobie zapaszyć herbatę, siedzieć na walkonie
i patrzeć na świat
ja też to lubię
i bardziej mnie to interesowało
więc wiedziałem, że zostanę dziennikarzem
bo to jest takie ogólne
ale że
na psychologii i te wszystkie rzeczy
to były oblegane kierunki, to też nie było łatwo
a ja postudiowałem w sumie chwilę też
no i potem mnie porwał rap już
trasa kontartowa
no tak, no bo
zaczynałeś się rapować, w 8 klasie podstawówki
po 8 klasie podstawówki
trzeba rapować, znaczy
przyszedł do mnie rap w 8 klasie podstawówki
pierwsze kasety się pojawiły gdzieś
i ta muzyka, fascynacja, tym wszystkim
a potem dosyć szybko zaczęliśmy
coś dłużyć do mikrofonu, dużo
przeklinając
i to było pomiędzy podstawówką
a liceum, pamiętam te wakacje
spędzałem je całe
gdzieś tam na osiedlu
i było dużo czasu
to się wszystko, z czas się śloma zażył
było dużo, można było słuchać muzyki
można było próbować już coś tam
rapować
masz niektórych dziennikarzy, którym ufasz
kto to jest?
wiesz co
powiem ci może tytułami
bo łatwiej mi będzie chyba wymienić
redakcje, które skupiają

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

dobrych dziennikarzy
wiem, że mówiąc w ten sposób, pominię wielu niezależnych
ale trudno, nie?
nie po to, żeby
zgrywać omnibusa
czytam przede wszystkim
sobotnią gazetę wyborczą
oraz plus i minus Rzeczpospolitej
bo wydają mi się te gazety ciekawe
poza tym
w przypadku wyborczej oni mają taki alian
z różnymi tytułami europejskimi
światowymi, więc jest też taka sekcja
kiedyś też
gdzie masz dowiedzieć się więcej
masz sobie to spektrum
poszerzyć
kiedyś też lubiłem duży format
magazyn reporterów, ale stał się zbyt krwawy
jak dla mojej standardy, więc już go nie czytam
choć Orliński tam pisze
a bardzo go lubię, bo to też fascynatlema
i tak dalej i tak dalej
ale kiedyś jak strzygiał też to prowadził
jest tam wiele fajnych nazwisk
związanych z tym
te dwie
z tygodników to czytam politykę
i tygodnik powszechny
choć nie robię tego tydzień w tydzień
ale dla mnie to jest taki rytualizm
kawka, gazetka, wiesz, ja to lubię
lubię sobie usiąść, zasiąść
gdyby jeszcze kawiarnia była to bym pewnie w kawiarni
spędzał, ale u mnie to tylko ławka w lesie
co najwyższej jest
na pewno te rzeczy
a oprócz tego kupuję sobie jeszcze
świat nauki
ale mówić, że czytasz odlewej do prawej
a co twoim zdaniem jest najbardziej po prawej
jak te dwa tytuły, które wymieniły na początku
są po lewej i po prawej, ja tylko tak trochę

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

ja tam dalej nie sięgam
bo mnie to nie obchodzi, nie jest mi potrzebna
taka skrajność
to ja od tej lewej do tej lewej
od tej centra lewej do tej centra prawej
bo to, że ktoś wylewa jad
i baj duży to nie jest mi potrzebne
wiesz, do mojej analizy rzeczywistości
czasem
chwycę do ręki
jakieś gazety
tego typu
to jest bardzo interesujące zjawisko
bo wydaje mi się, że najbardziej
skrajnie jesteśmy wtedy, kiedy jesteśmy nastolatkami
to dla mnie fascynujące
jest, że ludzie po 50 są tak skrajnie
jak nastolatek
taki przeciętny nastolatek, jest 0,1
albo czarny, albo biały i nie ma nic innego
to jest dla mnie takie bardzo interesujące
i co my gdzieś wchodzimy
jest wynikatu z jakiejś tam po prostu na deficytów
duchowych, emocjonalnych
psychologicznych, intelektualnych
i tak dalej
wynika to, jeżeli mamy szukać źródeł
tego stanu rzeczy
ja tu jechałem dzisiaj nie do ciebie, tylko na poprzednie spotkanie
jechałem taksówką
z bardzo miłą panią
która wiedziała, jak to w ogóle taksówkarze
wszystko o tym
co Biden, gdzie Biden
gdzie był, o której
nie miałem czasu tutaj śledzić te wizyty
więc mi wszystko zrelacjonowała
pani taksówkarz
czy jak to się mówi teraz pani taksówkarka
choć chybą
taksówkarz lepiej brzmi
jednak pani taksówkarz
w każdym razie

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

taksówkarka teraz do mnie, moja głowa to przewracowała
niektóre rzeczy kiepsko brzmią
takie unowocześnione
ale już nie była
w każdym razie
pani była nauczycielką
jeździ na taksówce
mówi, że ma rodzinę na utrzymaniu
bo tam zaczęliśmy rozmawiać
rozmawiać, rozmawiać, rozmawiać, jak to w taksówce
dlatego dobrze siedzieć taksówkami
a nie uberami
bo w uberze zdarza się to znacznie rzadziej
w uberze nawet możesz wyłączyć sobie to
możesz poprosić o to, żeby ktoś się cień odzywał
a ja lubię, szczególnie oldschoolowych taksówkarzy
ja lubię sobie pobajerzyć
bo to jest fajny element rzeczywistości
ja lubię pójść na targ
kupić sobie jabłka, lubię gazetę, kawę
mam swoje przyzwyczajenia
lubię bajerzyć z taksówkarzem, zawsze tak było
i pani taksówkarz
jako nauczycielka
na sytuacją
jak z oczernieni zostali
dwukrotne, bo były takie dwa przewroty
tam w edukacji
jak był strajk nauczycieli
tak, społeczeństwo nie bardzo ich poparło
to wszystko nie poszło po ich myśli
sprowadza się do tego
że no też rozżalona ma swoje racje
że wszystko się to sypie
że to jest coraz niższe jakość
edukacja, że za mało zarabiają
nauczyciele i tak dalej i tak dalej
no i powiedziała właśnie, że
przyczyną obecnego stanu rzeczy politycznie
i tej degrengolady, w której żyjemy
i tego, że no to wciąż ten statek
płyje siłą inercji, ale naprawdę
za chwilę się może zatrzymać

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

i wywrócić na burzę
rządzą debile, jest
rozkradanie na potęgę w tej chwili i tak dalej
no ale przyczyną tego stanu rzeczy
jest to, że ktoś ich wybrał
poszedł do wyborów i no ich zagłosował
i powiedział tak, podoba mi się ten cwaniak
on potrafi kraść
ja bym chciał, żeby on rządził moją kraj i mi zarządzał
bo taki samiec, który potrafi kraść
to świetnie się nadaje na mojego tatę
i z czegoś to wynika, nie
wynika to z tego też
tak ta pani
stwierdziła, że no
nie nauczono ich nas
społeczeństwa
pan płaci i pani płaci i nas ludzi
za to tego, żeby
analizować rzeczywistość, nie mamy tych narzędzi
nie uczymy się tego w szkole, a powinniśmy
ale też jesteśmy bardzo młodym społeczeństwem
jeżeli sprzesz na tą sytuację, która obecnie się dzieje
wydaje mi się, że to jest na tej zasadzie
po prostu, że musisz zapłacić frycowe
jak podpisujesz pierwszy kontrakt, to jest wydawcą
tak myślisz, a mi się wydaje, że już frycowe zapłaciliśmy
to znaczy, ja byłem zrozpaczony
jak wygrał Kwaśniewski
Kwaśniewski pokonała Wałęsa
to to był dla mnie koniec świata
bo jak to? Komuniści wracają
do władzy, nie? Jak to jest możliwe
w ogóle i to mi się wydawało
frycowym
dodam, że wydaje mi się, że był niezłym prezydentem
Kwaśniewski później, no ale dla mnie w tamtym
stanie umysłu to było po prostu
nie do pomyślenia, że coś takiego może się wydarzyć
że ci Polacy jak oni mogli, nie?
No nie, tutaj jest obudowane nazwisko
I to było to frycowe
i wiadomo, wszędzie

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

w każdym nawet najpiękniejszym kraju
politycyk radną trochę
no ale tutaj na zajmują się głównie
ty nie, że
siedmiocyfrowe kwoty
w błysku fleszy
nie mamy pańskiego płaszczka
i koniec, nie? To jest tak różniujące dla
podatnika ciężko żyć
w takim kraju, naprawdę, nie?
Nie wątpliwie. Panie
żurnalistą. Naprawdę.
I chodzi o to, że
może edukacja, no. Tylko
zobacz z tej perspektywy
jak możesz... Ale też w ogóle pojebać
bo to się nie ma sensu dla nich.
Rozumiesz? Że przecież to nie ma sensu
No bo dlaczego masz... Oni potrzebują głupich.
Tak, oni potrzebują głupich, ale dla mnie to jest pojebane
że raper, taki jakiś tam wież potwór z bagien
broni dziennikarzy
tych nauczycieli, z którymi mu nigdy nie było
po drodze, nie? No ja prowadziłem
walkę swoją. Ja na przykład
sędziów, nie? Muszę zabierać głos
w obronie raper
w obronie sędziów, stary. Czy to jest
paranoja? Żeby TVN
uchodziło za
jakiś obrońców demokracji
to jest paranoja, wiesz co chodzi.
To jest wszystko postawione na głowie, nie?
Ale to są nasze wybory. Tak na konie.
To jest taki rysownik
Pan
nieparandowski, boże.
No ten, antresolka, profesorka,
nerwosolka.
Nie pomogę Ci, znam tylko Andrzeja o mleczko
Andrzeja rysuje. No to nasi nieocenieni
wiedzowie na pewno zaraz
napiszą o kogo mi. Baranowski, no

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

Baranowski. Nawet taki fajny wstrzyg dygresji, a chłopaki z JWP na ciuchach jakiś tam Disney zrobili i zrobili koszulki z postawcia. Ja uwielbiam te komiksy, to świetnie anercowane, świetny mor. W ogóle jestem fanem tych różnych rysowanych historii. I tam był taka jaskinia chyba w antresolce profesorka, ale albo w podróż z mokiem, diplodokiem to było, że jesteśmy w jaskinii, w której wszystko jest odwrotnie. No i tam wynikające z tego, i mi się wydaje, że on świetnie potrafił, rysownicy w ogóle potrafią to robić, nie wiem, takim leczko potrafi, wiesz, kilkoma kreskami strescić sytuację w mózgu połowy Polski. Tak, świetne. I tam, my wciąż żyjemy w jaskinii, w której wszystko jest odwrotnie, nie? Tak, to prawda, kiedyś ja zaczął mam książkę Andrzeja o tym, jak pokazał zdjęcie w zoo i że, że po prostu tam robią zdjęcia i przekazał tą treść do tego, że my jesteśmy właśnie tymi na instagramie w mediach społecznościowych, właśnie jesteśmy tymi zwierzętami, to kilkoma prostymi kreskami po prostu określił 21 wiek, a uważasz, że młode pokolenie polityków, które przyjdzie, ma zdecydowanie szansę zmienić to, w czym dzisiaj, o czym dzisiaj rozmawiamy? Polityka nie przyciąga w tej chwili takich postaci jakiś specjalnie świątłych z wyjątkami, oczywiście, bardzo premiuje cwaniactwo. Jak ja byłem, może najpierw zaczął, jak ja byłem na studiach

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

to u mnie na uczelni
była młodzieżówka SLD,
nie?

I
kawało mi się wtedy, że do tej młodzieżówki
to tacy idą

no bo taka polityka taka troja jest,
gdzieś tam na tym początkowym etapie
karierowicze, wspinacze

się
załatwiacze, ślizgacze

i wszyscy inni acze

teraz to bardziej

pieniacze, chyba

i nie miałem pojęcia, że to

może się posunąć aż do takich granic,

jak teraz to wygląda, nie?

Z drugiej strony, nie wiem, są tacy

ludzie, jak na przykład mój najstarszy brat, który

jest członkiem platformy obywatelskiej

na takim absolutnie

podstawowym

osiedlowym, okręgowym, oni się tam spotykają

raz na miesiąc, coś tam uchwalą

dla mnie to jest fascynujące, bo tak powinna

wyglądać polityka partyjna, nie?

Że to jest jednak jakieś takie

rozparcelowane

w ogóle chyba ten kraj powinien być bardziej

rozparcelowany, więc

rzeczy powinien się odbywać na etap, na poziomie

rządów, miast, lokalnych społeczności

i tak dalej, nie?

Ta Warszawa, Sęca, wszystko

jest takim sobie pomysłem, nie?

No tak, to też się teraz zmieniło.

No, bardzo się zmieniło.

I to jest niedobre,

no bo zwyczajnie ktoś, kto tu nie jest

to nie ma pojęcia, co się tutaj dzieje,

prawda? Ja się zastanawiam się, jakby

wyglądały też media, gdyby to było rozparcelowane

nam różne małe, powiedzmy

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

na województwa, żeby już to jakoś tak było trochę nazwane, to masz 16 miejsc, które musisz nadzorować w jakimkolwiek stronie, a pomyśl sobie teraz media, to jest dużo większa robota, bo te siedmiocyfrowe cyfry, o których powiedziałeś, są na razie w jednym miejscu, gdzie to dość łatwo jest ogarnąć, a teraz masz 16 miejsc, gdzie musisz naprawdę patrzeć na ręce. No ale telewizja lokalna, popularność portali lokalnych pokazuje, jak potrzebne są ludzie takie media lokalne, mówiące o tym, co się dzieje tutaj, wokół mnie, na moim podwórku, tu i teraz, nie? Tak to jest, wydaje mi się, że TVP poznańskie nie śledza jakoś tak bardzo, może nie będę się wymądrzał, ale może przez to, że jest troszkę dalej od Warszawy, to może troszkę mniej spisał, trudno mi powiedzieć. Są jeszcze wciąż miejsca, które ich tak bardzo nie interesują, gdzie jeszcze te nornice nie weszły tak do końca i wciąż można coś powiedzieć, bardziej już jak za komuny przemycić jakąś dygresję, aluzję, coś zakamuflować, ale przykro jest, że w 2023 roku musimy się z tym zmagać, ale wracając do twojego pytania wciąż są tacy ludzie, którzy idą do polityki ideowi, którzy chcą coś zmienić, sam na takich głosowałem zresztą i wydaje mi się, że przyjdą tacy ludzie. Jeśli pytasz mnie, czy ja, to będę, to chyba nie będę, bo ja od razu bym chciał iść na jakieś funkcje

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

nałka,
a takiego wiesz,
więc chyba nie ja,
ale
wydaje mi się, że przyjdą tacy ludzie,
no bo to się musi wykoleić wszystko,
no będziemy musieli jednak
zrozumieć to, że są ludzie,
którzy są mądrzejsi lepsi w jakiejś
sferze życia i należy
im zaufać, bo to wszystko
się rozbija o zaufanie.
U nas z tym zaufaniem było zawsze kiepsko,
a teraz
PiS, resztki zaufania
zrujnował
i zakopał głęboko pod ziemią
i nikt nikomu nie ufa.
A do tego wszystkiego Polska jest takim krajem,
jak to właśnie mój wymieniony
już brat powiedział, w którym wszyscy
są na wszystko wkurwieni i nikt się nie
czuje za nic odpowiedzialnych.
Odpowiedzialność zbierowa, jest piękna.
Więc no mamy taki
miks, no, a do tego
co się dzieje, to są procesy globalne.
To nie tylko w Polsce, to nie jest
charakterystyka naszego podwórka.
U nas zawsze ta chęć
żeby krowa sąsiada zdechła,
zamiast moja miała się lepiej
była silna, a teraz
no PiS wszystko to złe podkreślił.
W imię swoich interesów
przyznajmy, że
zrobił to skutecznie,
technologicznie, tak
skutecznie przejęli władzę.
Tylko, że to niszczy bardzo społeczeństwa,
no, media społecznościowe,
gwałtowny rozwój internetu
i tak atomizacja ludzi

coraz większa, ich pogłębiająca się samotność.
No jak ich wtedy napuścisz na siebie
utworzysz podziały różne
tych z tymi, bo te podziały, które są
to jest absurd, nie?
Podziały, które oni wymyślają, ludzie w to
święcie wierzą,
ale to jest absurd.
To nie jest tak, że to jest gra tylko PiSu,
to jedno i drugi.
Tak, tylko, że te linie podziałów kiedyś dotyczyły
czegoś racjonalnego jeszcze.
Było coś, może coś się można nazwać lewicą
i prawicą, a teraz
to jest populizm czysty, nie?
I tyle. Ludzie kłócą się o to, kto jest
kibicem czegoś, a czegoś innego,
tak, że wydaje mi się, że o mniejsze rzeczy
jakby są w stanie toczyć wojny w internecie,
tak, że wydaje mi się, że tutaj to jest...
Ja miałem rozmowę przez przypadek, się tam wdarłem
na wizję
wczoraj właśnie Uwiniego
i mówiłem o tym, że właśnie u Guliwera
już Lili Puci się kłócili o to,
z której strony jajko obierać,
wojny były domowe
u Lili Putów, czy należy
je obierać z tej węższej czy z tej szerszej,
a u Kołakowskiego
w Lemurii kucono się o to,
czy Lemuria swoją nazwę zawdzięcza
temu, że mieszkają w niej
Lemury, czy też temu
Lemury zawdzięczają swoją nazwę,
że pochodzą z Lemurii, nie?
I o to była wojna poważna domowa
i każdy kto twierdził inaczej
niż jedna ze stron, to był
zdrajcą ojczyzny i tak dalej i tak dalej
i wszystko to dobrze znamy
bo się wciąż dzieje. Dokładnie, jeżeli chodzi o to
świat akurat może się zmieniać technologicznie

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

i tak dalej, ale wydaje mi się, że konflikty są akurat wiecznie żywa, jest tutaj zadowolony. Natomiast do Senatu głosowałem na Marcina Bosackiego na przykład, który jest specem od spraw, wydaje mi się, międzynarodowych i dobrze robi spoko, otwarcie mówić wydaje mi się, na kogo głosowałem, to żadna tajemnica nie jest. Kiedyś bardziej to komuflowałem, teraz nie ma sensu już chyba tego robić, bo to jest już inny rodzaj walki i wydaje mi się, że robi swoją robotę i kojarzę jego postać z tych czasów, kiedy biegał z moimi braćmi gdzieś tam z transparentami i walczył o suszną sprawę i chyba nadal dobrze robi swoją robotę a do sejmu głosowałem na biegacza z torbą Ikea koło białoruskiej granicy za co go od ci wiary odsądzano i wyśmiano a mi się wydaje, że to bardzo ładny gest był właśnie tego typu okazywanie ludzkich odruchów i też wydaje mi się, że jest ideowcem i wciąż są ludzie, których możesz sobie znaleźć jednostki które oczywiście w zakresie tego systemu partyjnego działają może ten podział, zakleszczenie się tylko, że ja nie jestem symetrystą nie najpierw wypiek domy stąd ta gorszą sfołocz a potem się możemy kłócić mi się wydaje ja jestem bardzo ciekawy pana chołowni

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

szczerze powiedziawszy
no, opowiedz
ten wydźwięk był bardzo
znaczący
ja nie jestem specjalistą z zakresu polityki
ale
krytycznie oceniam jego działalność
jak patrzysz też
na to jak zmieniły się media
już nawet nie mówię o TVP
ale dzisiaj mówi się o tym, że jest duży kryzys
dziennikarstwa, mało ludzi potrafi opowiadać
to co się dzieje w rzeczywistości
jaka jest twoja optyka
jeszcze raz przepraszam
czy uważasz, że jest kryzys dziennikarstwa
i tak i nie
to znaczy jest kryzys
na pewno dotyczący
mniejszych wpływów prasy
finansowych
sektor prasy z obrzymimi problemami
z którymi próbuję sobie
radzić poprzez subskrypcję internetowej
i tak dalej i tak dalej
ale właśnie w tych czasach
dziennikarze są
bardzo potrzebni po prostu
więc z jednej strony owszem jest kryzys
który przekreśla wiele szans, ale tworzy nowe
i
w tej płynnej
jak to Zygmunt Baumann opisywał
rzeczywistości
potrzebne są jakieś
podkładki
jakiś briefing, jest potrzebny po prostu
i taki DJ
który
będzie jakoś
proponował ci tracklistę, nie algorytm
tylko DJ człowiek
jest bardzo ważny

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

bo tu znowu już wracamy do zaufania
to znaczy no musisz komuś troszkę zaufać
jedno, jak w przypadku autobusu miejskiego
to musisz mieć odrobinę zaufania
do kierowcy
że on potrafi jeździć, że właśnie nie jest pijany
choć zdarzają się wypadki z pijanym kierowcą
za kółkiem
to jednak
musisz mieć to odrobinę zaufania do dziennikarza
że
że, że, że, że, że, że
jakoś próbuje swoją robotę wykonywać
jak trzeba uczciwie
i nie ma złych intencji i tak dalej
więc z jednej strony
sprzedaje się coraz mniej prasy
a z drugiej strony
coraz więcej ludzi
płaci za treść, no bo trzeba za to
zapłacić, nie?
trzeba człowiekowi zapłacić
płaci za tę treść w internecie
i jakoś może to
duże tytuły światowe jakoś dobrze funkcjonują
no to jest akurat
bardzo i to bardzo
ale oczywiście
kryzys pewnie
kiedyś to nie wiem była gazeta
ekspresie czorny, była gazeta poznańska
była taka gazeta smaka
głos Wielkopolski do tego coś tam jeszcze
w Poznaniu tych gazet wychodziło o różnych porach dnia dużo
ale nie było internetu
no coś za coś
ale zaznaczasz też w swoich wypowiedziach
że jest miejsce
w rapie na politykę
dlaczego na dole raperzy jednak boją się rapować o polityce?
nie wiem
to jest pytanie za tych raperów
mi się wydaje, że dlatego, że kalkulują

jednak, Krzysztof
zwyczajny tego typu
niektórzy dlatego, że ich to nie obchodzi
zwyczajnie, są też i tacy, nic złego
nie ma przecież
ale też robię rozrywkową muzykę
często na zasadzie częściej
która nie ma nic wspólnego z polityką
czy z jakimiś problemami społecznymi
jest wielu raperów, którzy tylko taką robią
ale jest też wielu takich
którzy naprawdę mają w głowie olej
ale celowo
nie zabierają głosu, bo to nie ich sprawa
bo ja nie widziałem, bo
bo to tak jest troszeczkę, że
jak biją Cię na ulicy
i patrzy na to 100 osób
to każdemu się będzie wydawało, że ktoś
inny pomoże
a jak widzi to jedna osoba, to
eksperyenty pokazują, że jednak chęci
do pomocy jest większa
to tak trochę wracamy do punktu wyjścia
jak powiedziałeś o tym, że ta zbiorowa odpowiedzialność
powoduje to, że nikt uważa, że nikt nie jest odpowiedzialny
no trochę tak jest
ja pamiętam kiedyś w Poznaniu na Deptaku
leżałem w latach 90.
pobity
i to tak dosyć dostałem
jakaś tam była biatyka
i leżałem i pamiętam te Panie
które mnie przekraczają
bo już nikt zwraca uwagi
teraz jednak chyba ktoś by się schelił i pomógł
także
mimo że robimy wiele kroków stecz w polityce
i tak dalej i tak dalej
no to troszeczkę też rozwinęliśmy jako społeczeństwo
mi się wydaje przez te lata wolności
i przez to, że jesteśmy w Unii Europejskiej
i jakoś civilizujemy się

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

no miejmy nadzieję, że
wiesz ja to jestem euroentuzjastą
okropnym
bardzo lubię w ogóle
nie zginuję mnie to
nie wiem, że tak się połączyliśmy
uważam, że to jest cud jakiś
nigdy tak nie było
że jednak
na tą mańkę zachodnią nas przeciągnęło
no idbajmy o to
wracając do ciebie
powiedziałeś, że ja mam ogólnie osobowość
mnogą i niektóre rzeczy są ze sobą
sprzeczne
które najbardziej
nie wiem teraz jak miał to pytać
ale to Herman Hesse
napisał, bo zarzucali mu właśnie
że jest sprzeczny
i że mam nogą osobowość
i on odpisał, że
no spuczuję biedakom
którzy muszą się zmagać tylko z jedną
i to musi być trudne
osobowość
mnogą, no tak
kiedyś to sobie wyobrażałem tak, że
u mnie w głowie siedzi konsylium
oku ogniska jakichś postaci
przodków, duchów różnych
i
wypracowują jakieś spole stanowisko
na problemy życiowe
tak trochę może jest
czy jesteśmy taką jednozwartą
strukturą osobowościową
nie wiem
może właśnie w tej prostocie krwi szczęście
że kiedy wydaje ci się, że
podejmujesz jedyną właściwą decyzję
i nie musisz podważać jej
przez jakieś postacie, które siedzą

i zaczynają się zastanawiać
a może te postaci są ważne, mówiliśmy oku błysiu puchatku
jakbyś się analizował
tylko, że jesteś kłapołuchym
to byś uważał swój
punkt widzenia, a jeżeli jesteś jednocześnie
różnymi z tych postaci
to możesz
bardziej doskonale
podchodzić do siebie
szczególnie kiedy jesteś tygrysiem
na przykład, jest i na to czas
żeby być tygrysiem i kłapołuchym
i krzyściem
taka zresztą była książka
ta puchatka, te prosiaczka
kiedyś to było popularne takie rozkwinięcie
na taki new-age-owo wschodni sposób
czy ta książka to była 100 lat temu
jestem retroboyem i marudą
ale nie zawrócę
kijem warty
z którą zmianą było ci się najtrudniej pogodzić
no bo jednak świat się zmienił
na pewno trudno mi jest pogodzić się
z wpływającym
czasem
podejmujemy szereg
trudów
żeby go jakoś próbować zatrzymać
ciągle to robimy
ja na przykład fotografowałem dosyć dużo
mam
całe dyski pełne zdjęć
lepszyc i gorszych
próbujemy
jak sobie obraz kupiłem dzisiaj
na przykład próbujemy obraz namalować
żeby jakoś zatrzymać ten
przeptywający z trumień czasu ciągle
i na pewno trudno jest się z tym pogodzić
żeby próbować
ja to zawsze mówię, taka się bardzo boję latać

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

ale lata
podkreślasz też, że technologia
ma służyć nam, a nie my jej
boisz się jak może wyglądać
świat za 20-30 lat
boję się jak wygląda teraz
to co technologia zrobiła
po to, że tam
konie w twoim czy w moim wieku
tracą swój cenny czas
danej im jedyny na tej planecie
pod niebem z gwiazd
żeby się wpatrywać w jakichś pierdoły
to już jest ich sprawa
natomiast dzieci
bardzo mnie to boli jak widzę dzieciaki
z tabletami, z telefonami
komórkowymi
kurczę, no jednak
to ryje beret
ale może to jest taka ich koszykówka
nie, stary, to nie jest koszykówka
wydaje mi się, że to jest casino
do którego stały przykute
i po prostu
usiedzą przy maszynie, przykute łańcuchem
zresztą fachowcy wymyślili, stary
to tak, tak, no właśnie mnie zastanawia
tylko, czy my też mieliśmy takie pułapki
to jest narkotyk, który ma szybko i skutecznie
uzależnić i sprawić, że będziesz wracał do dylera
pojeżdżę
i bardzo mi żal dzieci
tutaj takie niepopularne coś powiem
ale no
autorytarne takie właśnie struktury
jak Chińczycy już zakazują dzieciom
zresztą nie przez przypadek
twórcy tych
wszystkich aplikacji
pozwalają swoim dzieciom w tym uczestniczyć
bo dziecko
nie potrafi używać narzędzia w racjonalny sposób

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

tylko od razu idzie po tej linii
uzależnienia i trafia
na walki
freaków jakieś na przykład
którzy jakieś rzucają do siebie
homoseksualne teksty, pełne wulgaryzmów
dziecko na to patrzy
i wydaje mu się, że to tak wygląda sport
widzisz chyba różnice między koszykówką
a tym delikatnie mówiąc
zauważam
zauważam też opakowanie
bo wydaje mi się, że pomyśl sobie
kiedy interesowałeś się Michaelem Jordanem
i bym była sytuacja przecież
że była plotka, że zabito jego ojca
przez to, że Michael Jordan
przegrał jakąś kasę w kasynie i tak dalej
to też były rzeczy, które mogły dziecko szokować
w twoim wieku
ale one nie były w ten sposób opakowane
bo dzisiaj to jest tak, to ma trwać najkrócej ile się da
no dzisiaj nawet muzykę się robi pod algorytm
po to, żeby po prostu
ale czemu, dlaczego tak jest
to służy technologii
a technologia służy zarabianiu
jednostek jakiś tam
które tym zarządzają tak naprawdę
to nie służy ludziom
to nie sprawia, że
możemy mieć więcej czasu dla siebie
no bo
słuchaj, kiedyś żeby zrobić przelew musiałem iść do banku
wypełnić druczek i tak dalej
teraz robię klik, przelew zrobiony
więc mam więcej czasu
a skoro tak i już mnie trzymasz w ręku
to porób jakiś głupoty
cały czas zmęcz swój mózg
pozabijaj wiele neuronów w ten sposób
spraw, że będzie ci się trudniej skupić
nad elekturą jutro

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

bo to wiesz, to ma wpływ wszystko, co robimy
ma na nas wpływ, nie
i mówię dorosły
to niszczy nasz świat, atomizuje
i tak dalej, ale no dzieci w tym wszystkim
niestety, wiesz
mam dostęp do wszystkiego
do pojebanych treści
do pornografii
do jakichś idiotów, do jak niebezpiecznych ludzi
którzy zatruwają młody umysł
i no niestety
internet taki też jest
i uważam, że
ja się przynajmniej staram jako tata
pracować cały czas z tym
być w tym
wiesz, moje córki na przykład uwielbiają
grać w jakąś grę na kompie, który ja nie rozumiem
ale
nie uważasz, że była jakaś otka
ale ono to lubią, ja wszystkich
mózgów nie pozjadałem, rozumów
i one wiedzą swoje
ale muszą jakby to ograniczać
wiesz, co chodzi
mogą sobie pograć
potem iść na spacer
posiedzieć, porozmawiać, poczytać
żyć tak naprawdę
analogowe życie
ja pozapinałem dzieciakom
jak w jakimś porozumieniu
z nimi, bo to nie o to chodzi
żeby zabierać, bo to czy
ograniczać kontakty, bo też
kontakty społeczne się
wytwarzają teraz przez technologię
do mojego punktu widzenia, ale tak jest
nie o to chodzi, żeby zabierać, odcinać
ale można ustawić limit
55 minut dziennie
na przykład i tyle

i wtedy wiesz
co musisz zrobić wtedy
gdybym ja miał limit
ja nie mam tego problemu, bo nie jestem jakoś udało mi się
pewnie mnie to próbowało
wciągać, ale mam problemy
po prostu z tym, że to jest małe
ja się od razu wkurwiam
na tych miast, co coś zrobić
ta technologia mi nie służy
takie błogosławieństwo dostałem od Boga
że po prostu ciężko mnie w to wciągnąć
bo mi to nie służy, nie?
bo jak na przykład widzę pomysł, że
jest taka klawiaturka wyświetlona
wirtualna i mój kciuk jest taki
jak 6 liter na tej klawiaturce
to jak ja mogę coś na tym napisać, stary, wiesz co
będzie tak, że będziesz pógł myśleć
o tym, a klawiatura będzie zapisywała
Elon Musk nad tym teraz pracuje
te Eurolinki, jakoś
to się chyba tak nazywało, teraz była ta sytuacja
opowiadałem, że to kiedyś pokażesz
spoko, stary, jako fan zawsze
podróży kosmicznych
jako fan NASA w całego
tego rozwoju
związanego z tym kibicowałem
jak Falcona Heavy tworzał mi to wszystko
świetne, nie?
ale jak wysłał samochód na orbitę, to stwierdził, że to jest jakiś
kurwa wariat
i się od niej dodał
pójdę do tego, doszedłeś, że to jest wariat
to mi się...
to było dla mnie takie
no trastwo, taki
ego trip i taki
do tego
oryginalna reklama, że
że no jednak
to wchodzimy do tego, że wolałem

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

wiesz, agencje
nasionowe
ale akurat ja uważam, że
świat potrzebuje takich
szanów po to, że... jasne, że tak
ja na przykład ci fascynowałem kiedyś
postać Henrygo Forda, genialna postać
wcale nieświetlana, tak bardzo
też
mająca wiele ciemnych plan, ja czytałem taką fajną
książkę Fordlandia
jak on
wziął
uprawy kauczuku, zaczął robić wyciąg kawał
Amazonii i stworzył tam
jakoś takie miasto
wzorcowe, nie?
tak, ale postać, każda postać
i to miasto zarosło, no do dzisiaj istnieje, to zarosło
tam nic nie ma, ale wciąż jakieś istnieją
resztki tego i na podstawie tej
Fordlandii też o Henrygo Fordzie było bardzo
ciekawe, pouczające wszystko, no niektórzy
mają takie duże
tripy
i zostawiają po sobie duży ślad
a niektórzy mają takie
małe tripy i zostawiają po sobie ślad
niewielki, ale
my to tak rozpatrujemy, bo tak jesteśmy
wychowani w takiej kulturze zachodu i tak dalej
a wiesz, mnich
z budyjskiej to on właśnie
nawet by nie chciał, żeby po nim został
ślad na piasku, nie? i to jest
dla niego doskonałość
różne są punkty widzenia
to tak, jak przed rozmową rozmawialiśmy o tym, że są
bardzo różne światy i każdy z ludzi
ma różne, tak, że tutaj
akurat jeżeli chodzi o to, jeżeli uważamy, że
istnieje jeden świat, to naprawdę
to nie tak do końca

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

działa, powiedziałaś? Jak to mówili starożytni
wydaje mi się, że nie wiem
przeszłość, przyszłość, teraz mniejszość, to nie jest konstrukcja
w którą tak do końca wierzę, w co wierzysz?

Trudno nie wierzyć w nic, jak śpiewał

Adam Nowak

wierzę w jakąś taką

wyższą prawdę

brać, no

wierzę w Boga

wierzę, że to ma sens

tak mi się wydaje

dzisiaj, jak tutaj z tobą siedzę

i mówię, to słyszę, że to mówię

i wierzę w to

i przytakujesz sam w sobie, a kiedy

zaczęłeś poszukać tego?

Taki był sklecz kiedyś o komentatorze sportowym

że on teraz szybciej mówi, bo on tutaj mówi

a tutaj to słyszy, więc musi teraz szybciej mówić

bo tu to słyszy i musi to mówić

i on sam sobie podpowiada

krysha, kto robił czy ktoś

śmieszne to było

tak, że staram się wierzyć

trudno nie wierzyć w nic

zespół 1, 2, 3, chyba najlepiej to podsumował

No dobrze, a kiedy zaczęłeś poszukać

poszukiwać tej duchowości?

No po to tu jestem, nie

no nie wiem, no są różne etapy

w życiu mężczyzny

mamy obowiązki

i musimy je wypełniać

one zajmują nam czas

Józef Czapski, mój ulubiony

Józef Czapski

pisał o tym, że to jest mysia bieganina

to ciągle mysia bieganina, dobrze

narzeka, że on nie ma czasu na to, co by chciał zrobić

bo my z mysią bieganina

ale trzeba tą mysią bieganinę uprawiać

wyciągać z niej wnioski

z tego wszystkiego, co nas spotyka, to wszystko po coś
ja to na przykład lubię odkurzać
w ogóle, zamiatać lubię
odkurzać
i nie przez przypadek, jak idziesz tam dobrze
do Shaolin czy gdzieś
to najpierw zostajesz miotłą i przez 3 lata obserwują
czy to dobrze robisz, nie
bo to jest ważne
a jak był tutaj
skąd, kiedy zacząłeś poszukiwać tej duchowości?
chyba dosyć
wcześniej
już mnie to o początku samego zastanawiało
na przykład ktoś umarł
i jak to jest, że on był i go nie ma
to jest niewytłumaczalne
wciąż dla mnie, nie
to są problemy
niewytłumaczalne dla mnie wciąż
upływ czasu
wszystkie podstawowe rzeczy
bo wiesz
przepraszam, ale jesteśmy
ja gadam, nie
jestem gadłą
jestem u drugiego gadły i sobie gadamy
a to są rzeczy, o których trudno gadać
bo to są rzeczy pozasłowne
jakieś intuicyjne
co wszystkie podstawowości
rzeczywistość, czas
no to są jednostki, w których mamy się poruszać
po to, żeby móc się określić
no już widzisz, już pozamiatane
już o wiele słów za dużo
jeżeli chcesz to naprawdę zgłębiać
chyba wydaje mi się prościej
w tej chwili
obecnie mi się wydaje, że
prościej jest miliczać na ten temat
naprawdę spotkałem
jakieś osoby też na swojej drodze

które
w swojej prostocie milczącej
choć można też o tym mówić
no to zależy kiedy i co
z kim i jak
można po górach
wędrować
można kogoś przytulić, można się wódki napić
można iść na spacer
można na szereg sposobów medytować
wiem, że dla Ciebie bez duchowości
ten rozwój technologiczny jest
kompletnie bez sensu
destrukcyjne
i to też jest taki temat
na jedną nogę
i nie zastanawiamy się po co
to robimy
nie zastanawiamy się, że ktoś cierpi
może, że komuś
jest w związku z tym właśnie źle
tylko przemyślimy do
przodków i mnie czegoś tam nazywamy rozwojem
a jak się tak oddalisz
kawałek, to znaczy to jest rozwój
to jest jakiś inny
to się inaczej obróciło
to jest rozwój
ja nie chcę ani idealizować przeszłości
ale czy ona była gorsza
pod pewnymi względami na pewno rozwijamy się
no bo
nie obdzieramy się publicznie
za karę ze skóry na przykład
jak ktoś coś złego zrobi
to zmieniło formę, chyba wiesz
i nie prowadzimy dzieci, żeby to oglądały
i tak rozmawialiśmy
na przykład o rozwoju ta cierzyństwa
i tak dalej, i tak dalej
to jest bardzo fajny taki element
mi się wydaje rozwoju społecznego, że
o wielu problemach

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

ja tego nie mam, bo jestem inny trochę
właśnie pokoleniowo, ale o wielu problemach się mówi
w sposób otwarty teraz
dzięki temu rzuca się na nie stop światła
i można je rozwiązywać, pomagać sobie nawzajem
zawiązują się jakieś koalicje, wiesz
floty zjednoczonych sił
walczą ze schorzeniami psychicznymi
fizycznymi
takimi innymi traumami
i to jest fajne
więc kurde, jakie było pytanie
o tym rozwoju
bez rozwoju duchowości
ten rozwój technologiczny
może nas unicestwić
może, no tutaj nie będziemy się wymądrzać
bo to warto czytać artykuły
mądrzejszych od nas
o punkcie osobliwości
o teście touringa
o tym punkcie, kurde, zvejla
o jakichś wiesz rzeczach
o tym jak
rozwija się coś zwanego
sztuczną inteligencją i tak dalej
i tak dalej
warto słuchać mądrzejszych od siebie
na ten temat i to analizować
natomiast ja tylko ze swojej strony
chłopka roztropka chcę powiedzieć, że
sam rozwój technologiczny
jeżeli nie idzie w parze z jakimś
chęcią stawania się lepszym z rozwojem duchowym
z poszukiwaniem
tej bardzo ważnej dla człowieka
bo nie wiemy co to znaczy, że się urodziliśmy
że tu jesteśmy, że mamy swój czas
że umrzemy
nie rozumiemy nic z tego
i warto to zgłębiać
warto się nad tym skupić
bo to jest najważniejsze w życiu

niektóre twoje dzieci chodzą na religię
niektóre nie, tak jak powiedziałeś
teraz już chyba żadne
no dobra, ale to nie o to chodzi
nie, nie, ja tego nie wiem
rozmawialiśmy, rozmawialiśmy
mi się wydaje, że to
nauczanie religii w szkole
jest bez sensu
uczynienia przedmiotu z czegoś
co ma być wiarą
to się do mnie trochę kłóci
to znaczy oczywiście dogmaty, tradycje
i tak dalej
częste w różnych religiach, o aniołach
tu akurat trójcy świętej
o różnych świętach
o świętych, o tym, że dalej być dobrym
sprowadzają się do tego, że
w sumie koloruje
postać Jezusa kredkami kolorowymi
tak naprawdę
a potem na ocenę się coś zalicza
i to jest troszeczkę bez sensu
ja chodziłem na religię
dawno temu do salki
katechetycznej
przy parafii, tak jak wszyscy
wtedy chodzili, bo jak ktoś nie chodził
to pewnie wiadomo
to komunista był, nie wiesz, taki był podział
jakiś
i te salki pękały w szwach
i kościół pękał w szwach w ogóle
i ja w ogóle nie jestem jakiś
w dzisiejszych czasach
uważam, że bardzo złą rolę odgrywa kościół
z wielu względów w tej chwili
i swoich afer, chciwości
tego jak daleko odjechał
od tego, czy powinien być
i politycznie i tak dalej
natomiast nie jestem wrogiem samej instytucji kościoła

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

i tego typu wiary, bo
nie widzę innej osnowy, na której można w Polsce
coś tkać i to jest jeszcze
kolejna tragedia
moim zdaniem tego społeczeństwa
bo po prostu są włosy, tacy są
Polacy, tacy są, to są religijne
tradycyjne społeczeństwa i w tym jest bardzo
fajna i bardzo wiele fajnych rzeczy
ja poznałem wielu fajnych księży
lubię sobie do kościoła pójść
lubię sobie pomedytować pod stupą czy w lesie
wiesz, byłem w meczetach
w wielu miejscach bywałem, szukam
Boga na wiele sposobów
i uważam, że religia chciścijańska
jest super, jeżeli do niej dobrze
podchodzisz, może cię
rozwijać jako człowieka
może powodować, że twoje relacje
będą lepsze w sensie praktycznym
a w sensie duchowym
wyraża jakąś prawdę
w moim zdaniem
więc nie atakuję tego
jakoś tak w Czambuł w ogóle
no ale to wszystko też
w krzyżym zielciadle się porobiło niestety
ale to przyszło do ciebie dzieci
i mi powiedziałem, że tatą my nie chcemy chyba oziadć
tak, tak, tak
u mnie ostatnio był ksiądz
na kolędzie, no znam księta
naszego lokalnego, przychodzisz na kolędę
pogadamy sobie
pytam go, kiedy dzwon będzie
u mnie budują kościół nowy
i nie ma dzwona i dzwonu
jak się dmiałem dzwon?
dzwon, dzwon, dzwon, dzwon
dzwona nie ma? dziwnie tak że nie
nie ma dzwona, dzwonu chyba
dzwoną możliwe, zastanawiam

i ten, i mówię, że jak będzie
zbierał na dzwon, to ja się dokładam od razu
bo dzwon musi być
czy tam chodzisz czy nie chodzisz, to dzwon powinien być
dzwonu, bo zawsze dzwony były
lubie dzwony
to mi jara w kościele
dzwony mi jara, lubie dzwony
no ale tam piękna architektura zawsze z tych kościołów
no różne, bywają kościoły
ja akurat mam po sobie
tour de rhim
no właśnie, sobie nie dałem
tak, i byłem tam, no i było to też
oprócz architektoicznych zachwytów
estetycznych i tak dalej, to było też
przeżycie duchowe, byłem na grobie Jana Pawła II
i tak dalej, i tak dalej
także było to jakieś przeżycie dla mnie
duchowe, no ale tam nie spodziewałem się
tego co zobaczę w Bazylice Świętego Piotra
nie widziałem nigdy czegoś tak
oszałamiającego, nigdy w życiu
żadnej architektury, nie miałem pojęcia
że to tak wygląda, jak wszedłem do
Bazyliki Świętego Piotra
to jest po prostu
jeżeli tam wchodziłeś kiedyś
do tego wszystkiego, co jest teraz
jako maluczki, podróżowałeś tam kon
no i pieszo, i wszedłeś, no to byłeś
w przedsięku nieba chyba, tak to
zbudowali
także
moje dzieci nie chodzą na religię
i specjalnie w ogóle
nie są jakieś religijne
ale staram się
rozmawiać z nimi, zwracać
uwagę, że to nie jest tak, że skoro
ten kościół teraz jest wypaczony i ma
szereg problemów, to nie jest powód, żebyśmy
my się odwracali od w ogóle duchowości

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

że to jest ważne, żeby się nie zrażać
nie wylewać dziecka z kąpielą i się nie
odwracać od tego fragmentu rzeczywistości
bo
wchodząc do wiejskiego kościółka
i słuchając jak baby
tam zawodzą, wiesz, gorzkie żale
można dostać
odśnienia duchowego, wielokrotnie
to też przechodziłem i to jest też ważne
i staram się
z dziećmi rozmawiać na ten temat
nie będę ich zmuszał, żeby chodziły
na religię
jest coś takiego jak etyka
trochę tam się ciekawych rzeczy też uczyły
o filozofii, o różnych problemach
dylematach moralnych
tego jest w ogóle za mało w szkole
no tak, to są akurat rzeczy, które są
inspirujące i wydaje mi się, że w sam stanie
popchnąć ten młody umysł
więcej tych pytań
dlaczego tak jest, wiesz
takiej pracy po prostu stój teraz
ale też o starożytności
więc się byliśmy uczyć
bo już naprawdę doszliśmy
do tych wszystkich wniosków
tysiące lat temu, tylko
przeszło się o tym mówić, nie jest to chwilowo nie mogę
bo to wszystko, co tam sobie nie wymyśliłem
w życiu, to się potem zawsze okazywało
że to już dawno temu
w tej weftę te moje wielkie uśnienia
były, nie, więc
to jest ważne dla dzieci
i tyle no
A jak byś pomyślał, już kończąc
naszą rozmowę, jako 20-latek
dostałbyś perspektywę tego, że
będziesz wyglądał, tak jak wyglądasz
dzisiaj będziesz miał tą rodzinę, którą masz

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / DonGuralesko. Betonowe lasy dalej mokną?

i myślał, będziesz w ten sposób, w który myślisz
Myślisz, że przyjąłbyś tą ofertę?
Odjebało od Hajsu
Tak, tak
Natomiast
jako nastolatek też
odjebało z innych przyczyn, więc
odjebawszy
odjebywawszy ogólnie
bywało
No co, no friki, friki trochę, nie
Mogę ci powiedzieć, że tak z perspektywy
u człowieka, który zaczynał przygody
z hip-hopem i słuchał tak naprawdę
ciebie w każdej postaci, zespołowej
po tej rozmowie wiem, że
na pewno się nie myliłem i zawsze uważałem
mniej więcej, że możesz być takim
gościem, jakim jesteś dzisiaj, to była wielka
przyjemność móc z tobą porozmawiać
Dziękuję za dobre słowo, zarumieniłem się
ja chciałem tylko powiedzieć
bo po to też z mojej strony mogę
prywatnie trochę, że
wydaje płytę
ucieczka z kinawolność
i tam będzie dużo ciekawych rzeczy
i ona wychodzi już niedługo, startuje pre-order
nawiązanie
do filmu z Januszem Gajosem
znowuż
bo to mi towarzyszy już jakiś czas
i o tym
będzie mój nowy album właśnie Bę
o tym o czym rozmawialiśmy również bardzo dużo
Dziękuję
Subskrybuj mój kanał